

vejen gaar rundt hos alle Høkerne, og derfor kan det forsvares at sige til dem: Pas paa Smørret med, pas paa Fedevarerne, men de komme ikke hos de mange hundrede Urtekræmmere; skulle de nu ogsaa udøve Kontrol hos dem, vil det virkelig fordyre Kontroludgifterne betydeligt, uden at det gør nogen Gavn. Jeg tillader mig derfor at anbefale de Herrer at opgive Deres Fordring om, at Ost skal med ind under Loven; denne Bestemmelse er ingenlunde nødvendig.

Yderligere har jeg tilladt mig at stille Ændringsforslag om, at man opgiver Fordringen om at ophænge de foreslaaede ny Plakater. Sagen er den, at der jo ikke er nogen Høker i Landet, som ikke sælger fremmede Produkter. Men naar de nu alle skulle have Plakater, falder disse Plakaters Betydning jo bort; ethvert Mærke har kun Betydning, naar det er et særligt Mærke; bliver det et fælles Mærke for alle, saa kunde man jo lige saa godt forlange, at det blev anbragt paa deres Skilte, saa der f. Eks. kom til at staa: „Høker Hansen. Sælger udenlandske Varer.“ Naar de alle gøre det, er det i Virkeligheden overflødigt at ophænge nogen særlig Plakat derom.

Jeg kunde yderligere have Lyst til at sige, at en Høkerbutik i Fremtiden vil komme til at se meget ejendommelig ud, naar denne Lov gaar igennem. Jeg beder de Herrer forestille sig, hvorledes en Høkerbutik vilde se ud i 1906. Man vilde først se den berømte Margarineplakat, dernæst et Eksemplar af Margarineoven, endvidere en Plakat om, at der sælges udenlandske Varer, samt et Aftryk af denne Lov, dernæst ville De for hver enkelt Vare se et særlig smukt Papirskilt, hvorpaa der staaar: Dette er udenlandsk Produkt — det vil man finde paa enhver Fustage fremmed Smør — og desuden vil enhver af disse Varer, naar de udsælges, blive forsynet med en Lap Papir, hvorpaa der staaar, at den er fra det eller det Land. Fremtidens Høkerbutikker ville i det hele let kunne forveksles med Papirudsalg, i den Grad vil Papir komme til at skjule al Ting, man vil ligefrem drukne i Papir. I denne Sammenhæng har jeg tilladt mig at stille Forslag om, at det særlige Papir til Indpakning af Smør skal udgaa. De Herrer maa jo forstaa, at i det Øjeblik Publikum kommer til at se, at der for det første staaar et Skilt, som angiver, at Smørret er udenlandsk Vare, og desuden, at Smørret skal have sit originale Emballeringsmærke, maa det give tilstrækkelig Beskyt-

telse. Hvad skal det saa til, at der paa Disken skal ligge et Stykke særligt Smørpapir, hvori den udenlandske Vare skal indpakkes? Den eneste Betragtning, jeg har hørt fremføre derfor, er den ganske ejendommelige, at Herskabet kan tænkes at blive snydt af deres Tjenestepige, idet denne kan gaa hen og købe udenlandske Varer. Jeg tror nu ikke, at hun gør det, men selv om hun gør det, er det dog ikke Lovgivningens Sag at passe paa, hvorvidt Pigen køber det, som Fruen har givet Ordre til. Det er noget, som den gode Kone selv kan sikre sig ved at forlange Kvitte- ring hos Høkeren for at se, hvad Pigen har betalt, men at indføre en særlig Lovbestemmelse om Indpakningspapir udelukkende, for at Fruen kan kontrolere, hvad Pigen har købt, det vilde være noget ganske nyt og et ganske haabløst Foretagende. Man vil ogsaa se, at Detailhandlerne have indset, at hele denne særegne Mærkning paa Smørpapiret kun vil volde dem stor Gene, Irritation og nogen Udgift, og jeg tillader mig at henstille til det ærede Udvalg og til ærede Medlemmer, at denne Bestemmelse tages tilbage.

Med Hensyn til Fedt er det et af de Punkter, hvor Udvalget har vist sig imødekommende, men rigtignok paa et Punkt, hvor der ingen Grund var dertil. Jeg hørte ogsaa til dem, der ved 1ste Behandling drillede de Herrer noget med, at det var Beskyttelse; de Herrer vilde ikke lade dette sidde paa sig og have derefter foreslaaet at udelade Bestemmelsen, uagtet der kunde være god Mening i at forbyde Fedt i Blærer. Det indføres nu rigtignok ikke, saa nogen reel Betydning faar det ikke, men man vilde dog opnaa Klarhed over, at alt Fedt i Blærer, særlig naar man forlangte rent Fedt, var 1ste Klasses dansk Fedt. Paa den Maade fik man et Beskyttelsesmærke paa Fedt, som der ikke var noget at sige til. Her giver Udvalget efter, hvor ingen vital Interesse krævede det, men kun en Principfordring fra visse Medlemmers Side. Med Hensyn til Blandinger vil Udvalget derimod ikke gaa ind paa at forbyde Salget af dem, hvilket jeg meget beklager; der forlanges kun, at Blandingen tydelig skal fremtræde som saadan.

Jeg vilde sluttelig sige noget med Hensyn til Bøgernes Førelse og de Fordringer, der stilles til dem. Jeg vil der rette det Spørgsmaal til den højtærede Landbrugsminister: Vil det, som Loven bliver affattet, være muligt, at Landbrugsministeren kan undlade at forlange disse efter særlige Skemaer lavede Bøger, naar der af